

พระราชบัญญัติ

การทะเบียนคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมพระชัยนาทนเรนทร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการ
ทะเบียนคนต่างด้าว

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
สามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการทะเบียนคน
ต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๓๕ พระราชบัญญัติการทะเบียน
คนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๑ พระราชบัญญัติ
การทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๕๑
และพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔)
พุทธศักราช ๒๔๕๓

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

“ใบสำคัญประจำตัว” หมายความว่า หนังสือประจำตัวของคนต่างด้าว ซึ่งนายทะเบียนได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าบ้าน” หมายความว่า บุคคลซึ่งครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของ ผู้เช่า หรือในฐานะอย่างอื่นใดก็ตาม ในกรณีที่เจ้าบ้านไม่อยู่ควบคุมบ้านเอง แต่ได้มอบหมายให้บุคคลใดควบคุมอยู่ ในระหว่างที่ควบคุมอยู่นั้น ให้ถือว่าผู้ควบคุมเท่านั้นเป็นเจ้าบ้าน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ในราชอาณาจักร ต้องมีใบสำคัญประจำตัว

ตอนที่ ๒๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

มาตรา ๖ การขอใบสำคัญประจำตัวให้ทำเป็นเรื่องราว พร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูปียื่นต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนา ตามแบบพิมพ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่อายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองแล้วแต่กรณี เฉพาะในกรณีหลังให้แจ้งด้วยว่าได้นำคนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปีมาด้วยก็คน ถ้ามีเพื่อนายทะเบียนจะได้จัดส่งไว้ในใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๘ คนสัญชาติไทยผู้เสียบไปซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเบียนในท้องที่ที่ตนอยู่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ว่าตนได้เสียบไปซึ่งสัญชาติไทย

มาตรา ๙ เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจเรื่องราวขอใบสำคัญประจำตัวเห็นเป็นการถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

ใบสำคัญประจำตัวให้มีลักษณะ ขนาด และรายการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการแสดง ชื่อ วันเดือนปีเกิด อาชีพ สัญชาติ และที่อยู่ พร้อมด้วย รูปถ่ายของคนต่างด้าวนั้น และลงลายมือชื่อนายทะเบียนไว้ด้วย

มาตรา ๑๐ ใบสำคัญประจำตัวนั้น ให้มีกำหนดอายุ ดังนี้

๑. ชนิดที่หนึ่ง หนึ่งปี

๒. ชนิดที่สอง ห้าปี

ทั้งนี้ นับแต่วันออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในการขอ ใบสำคัญประจำตัว ผู้ขอจะขอรับใบสำคัญประจำตัว ชนิดหนึ่งชนิดใดก็ได้

มาตรา ๑๑ ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการ ต่ออายุใบสำคัญประจำตัว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตาม อัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ชนิดที่หนึ่งไม่เกินสี่สิบบาท ชนิดที่สองไม่เกินหนึ่งร้อยหกสิบบาท

ในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญ ประจำตัวชำรุดหรือสูญหาย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตาม อัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินสี่สิบบาท

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

มาตรา ๑๒ คนต่างด้าวคนใดย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่
ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนา
หรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัว
ของผู้นั้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้งต่อนายทะเบียนใน
ท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันไปถึง

ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนา
หรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวเกินสัปดาห์หนึ่ง ต้องแจ้งต่อนาย
ทะเบียนในท้องที่ที่ตนไปอยู่ชั่วคราวภายในสองวันนับแต่วัน
ที่ครบกำหนดสัปดาห์นั้น

ในกรณีที่คนต่างด้าวตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คน
ต่างด้าวนั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้น
ตาย ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย

มาตรา ๑๓ ใบสำคัญประจำตัวของผู้ใดหมดอายุหรือ
ชำรุดในส่วนสำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้งต่อนายทะเบียน
ท้องที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่
หมดอายุหรือทราบว่าชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอต่ออายุ
หรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

มาตรา ๑๔ ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการ
เปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ ชื่อตัว ชื่อรอง
หรือชื่อสกุล ให้มีใบสำคัญประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียน
ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วัน
เปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ ผู้ใดเป็นผู้บุกรุกคนต่างด้าวซึ่งเป็นคนไร้
ความสามารถ หรือเป็นผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรม
ของคนต่างด้าวซึ่ง เป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์
ผู้ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้เพื่อกัน
ต่างด้าวนั้น

มาตรา ๑๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าว
ดังต่อไปนี้

๑. ผู้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างในรัฐบาลไทย โดยมี
หนังสือสัญญาต่อกันตลอดเวลาที่หนังสือสัญญานั้นมีผลบังคับ
๒. ผู้ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศได้แจ้งแก่รัฐบาลว่า เข้า
มาในราชการ และครอบครัวของบุคคลที่กล่าวนี้ ตลอด
เวลาที่ผู้นั้นอยู่เพื่อปฏิบัติราชการ

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๓

๓. ผู้ถือเอกสารเดินทางซึ่งออกให้โดยองค์การสหประชาชาติและเอกสารนั้นยังสมบูรณ์อยู่

๔. บุคคลที่ไม่นับเป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง.

คนต่างด้าวซึ่งได้รับความยกเว้นดังกล่าวข้างต้น ถ้าประสงค์จะขอรับใบสำคัญประจำตัว ก็ให้ส่งรูปถ่ายของตนต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในกรณีเช่นว่านคนต่างด้าวนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ว่าด้วยใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๑๗ คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัวติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสมอในเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกร้องให้แสดง

มาตรา ๑๘ ใบสำคัญประจำตัวของผู้ต้องเนรเทศออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือของผู้ที่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือ

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

ของผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราว โดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าวนั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียน

ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืนนายทะเบียน

มาตรา ๑๕ ในเขตหรือกรณีใด ซึ่งรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคล รัฐมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา ๕ หรือไม่ต่ออายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้ว ตามความในมาตรา ๑๓ หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีละไม่

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

เกินหนึ่งร้อยบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษ
ของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

มาตรา ๒๑ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๘
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำ
ตัวที่ชำรุดหรือสูญหายตามความในมาตรา ๑๓ หรือไม่
ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ หรือ
มาตรา ๑๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อย
บาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
นี้เพื่อกันต่างด้าวตามความในมาตรา ๑๕ และผู้นั้นละเลย
ไม่ปฏิบัติ มีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี

ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เข่าวิงมีอายุต่ำกว่าสิบหกปี
บริบูรณ์ ไม่ต้องรับอาญาในความผิดต่อมหแห่งพระราช
บัญญัตินี้ เฉพาะในกรณีที่มีผู้อนุบาลหรือผู้ปกครอง หรือ
ผู้แทนโดยชอบธรรม

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๕๓

มาตรา ๒๔ ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่มีอยู่
แล้วก่อนวันใช้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ต่อไป
จนหมดอายุของใบสำคัญประจำตัวนั้น

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี